

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Turculeț Mariana în numele inculpatului Popov Alexandr, împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 17 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Popov Alexandr Boris, născut la 11 iulie 1975, originar din orașelul Crasnogorskii, regiunea Celeabinsk, Federația Rusă, domiciliat în Federația Rusă, regiunea Tiumeni, or. Nijnevartovsc, str. Lenin 19, ap.50;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.12.2012-17.04.2013 (prima instanță)
2. 02.05.2013 – 01.10.2013 (instanța de apel)
3. 21.01.2014–05.03.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 17 aprilie 2013, Popov Alexandr Boris a fost condamnat în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.105 alin. (1) Cod penal, Popov Alexandr după executarea pedepsei, urmează a fi expulzat de pe teritoriul Republicii Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Popov Alexandr la 16 decembrie 2012, aproximativ la ora 05:00 - 06:00, cu scopul trecerii ilegale a frontierei de stat a Republicii Moldova, înafara punctelor de trecere a frontierei de stat, aflându-se în preajma satului Giurgiulești, raionul Cahul, situat în zona de frontieră a R. Moldova cu România, a încercat să treacă frontiera de stat din Republica Moldova spre România în afara punctului de control și trecere a frontierei de stat, însă acțiunile sale îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii nu și-au produs efectul, din motive independente de voința lui, deoarece a fost reținut de către colaboratorii Poliției de Frontieră al RM.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocata Turculeț Mariana în numele inculpatului Popov Alexandr, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea

cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că prima instanță la examinarea cauzei nu a ținut cont de faptul, că Popov A. nu și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii incriminate; nu a avut intenția de a trece ilegal frontiera de stat, apropierea de frontieră nu prezumă dorința acestuia de a o trece ilegal; la stabilirea pedepsei au fost încălcate prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră; neîntemeiat în privința inculpatului s-au aplicat prevederile art. 105 Cod penal, măsura de siguranță respectivă se aplică atunci când persoana condamnată se află pe teritoriul țării, însă în speța dată a fost stabilit că Popov A. a părăsit teritoriul R. Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2013 a fost respins apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocata Turculeț Mariana în numele inculpatului Popov Alexandr, prin care, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Concomitent a invocat, că instanțele de judecată neîntemeiat au pus la baza hotărârilor de condamnare declarațiile martorilor, care sunt colaboratori ai Postului vamal Giurgiulești, fapt ce determină încălcarea dreptului la un proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, în cazul *Teixeira de Castro vs Portugalia* din 09 iunie 1998, Curtea Europeană a drepturilor omului a constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil și din considerentul, că pentru a motiva condamnarea reclamantului, jurisdicțiile naționale, în mod esențial, s-au bazat doar pe mărturiile a doi polițiști. La fel, recurentul a menționat, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată greșit, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 29 noiembrie 2013, împotriva deciziei instanței de apel din 01 octombrie 2013, pronunțată în ședința publică pe 30 octombrie 2013, ora 09:45, în termen.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Drept temei pentru declararea recursului, recurenta a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului, rezultă că recurenta critică atât lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului Popov Al, cât și stabilirea pedepsei acestuia. Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal consideră că aceste temeieri nu și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În această ordine de idei, Colegiul penal enunță, că instanțele de judecată corect au ajuns la concluzia, că vinovăția lui Popov Al. în comiterea infracțiunii incriminate, pe deplin a fost dovedită în cadrul ședințelor de judecată prin declarațiile martorilor Bucur Nadejda (f.d.10-11), Popov Ana (f.d.14-15), Munteanu Eugen (f.d.12-13), prin care s-a confirmat intenția inculpatului de a trece ilegal frontiera de stat. Netemeinicia acestor declarații, invocate de recurentă, din motiv că martorii menționați sunt colaboratori ai Postului vamal Giurgiulești, instanța de recurs o consideră declarativă, deoarece însuși inculpatul Popov Al. fiind interogat în calitate de bănuit la 16 decembrie 2012, în prezența avocatei Turculeț Mariana, a refuzat să dea declarații, însă a recunoscut integral bănuirea adusă, formulată clar în procesul verbal de reținere din 16 decembrie 2012 (f.d. 19-20).

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal reține că la aplicarea pedepsei lui Popov Alexandr pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar aplicîndu-i o pedeapsă cu închisoarea.

Mai mult, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a menținut pedeapsa stabilită de către prima instanță în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal de 1 an închisoare. Astfel, se menționează că sancțiunea art. 362 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani. În cazul tentativei de infracțiune, ce nu constituie recidivă, mărimea pedepsei nu poate depăși $\frac{3}{4}$ din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul în baza căruia este pus sub învinuire inculpatul, în cazul dat – art. 362 alin. (1) Cod penal, ceea ce constituie 1 an 6 luni închisoare. În concluzie, se reține că pedeapsa stabilită prin sentința primei instanțe și menținută de instanța de apel, inculpatului Popov Al. în baza art. 27, 362 alin. (1) Cod penal de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este una echitabilă.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocata Turculeț Mariana în numele inculpatului Popov Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Turculeț Mariana în numele inculpatului Popov Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 17 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 01 octombrie 2013, în cauza penală privindu-l pe Popov Alexandr Boris, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae